

Śmierć w udreće życia

On całe życie poświęcił pracy w darze małżeństwa
Zastał swój dom i gospodarstwo zrujnowane
A pole chwastami zarosłe całkowicie zaniedbane
Odzyskał chłopski upór i wiarę w sens jego życia

Bóg go obdarował najwyższym darem, którymi są dzieci
Potrafił się otworzyć by z sercem pokochać rodzinę
I dało mu to siłę wzmacniać się z budowaniem przyszłości
Ustaloną przez Boga z wiarą wykorzystać posługę

A gdy już swoje małe imperium przytulne zbudował
Stracił w chorobie swoją najmłodszą córeczkę
Którą wielkim żalem w sercu na cmentarz zaprowadził
On nie mógł zrozumieć sumienia zamiarów i Bożą wolę

Wszyscy człowiekowi mamy nieść posługę miłości
Broniąc jego życia, gdy jest słaby i zagrożony
On niósł swój krzyż w żalu cierpienia beznadziejności
Nieraz pod nim upadając wyciągał rękę wołając pomocy

Dreńczony wyśmiewany przez najbliższych odrzucony
Nikt z posługi miłości nie pomógł mu podnieść krzyża
A on beznadziejnie załamany w swej prawdzie życia
Co miał w powołaniu do końca wypełniał sensem swej wiary

W jego grobie zapadła cisza on już o nic się już nie upomina
Nikt nie ma prawa jego żywota osądzać na tej ziemi
Człowiek nie wie, co nosi w głębi zamiarem swojej duszy
To Bóg jest miłością zapewni mu pokój w życiu wieczny

Chrystus żyjąc to nas tymi słowami nauczał
On jest drogą prawdy i człowieka zbawienia
Kto pójdzie zanim nie straci jego królestwa
Nasz brat codziennością ta wiarą życia szedł

Hieronim Borkowski